

Completeu el text que teniu a continuació amb l'alternativa més precisa i adequada. Només hi ha una opció correcta per a cada buit:

Arthur Conan Doyle, *Sherlock Holmes i el constructor de Norwood* (adapt.)

Uns instants després, el nostre vell amic Lestrade apareixia al marc de la porta. Per dalt del seu ____ (1) ____ vaig entreveure un o dos policies uniformats.

Sr. John Gector McFarlane? –va preguntar Lestrade.

El nostre desventurat client es va incorporar amb un semblant fantasmagòric.

____ (2) ____ arreste per l'assassinat premeditat del Sr. Jonas Oldacre, de Lower Norwood.

McFarlane es va girar cap a nosaltres amb un gest de desesperació i ____ (3) ____ va tornar a deixar caure en la cadira com si ____ (4) ____ esclafat.

Un moment, Lestrade –va dir Holmes–. Mitja hora més o menys no fa res i aquest cavaller anava a donar-nos la seua versió d'aquest interessant afer, cosa que ens podria ajudar a ____ (5) ____ els fets. [...]

Bé, Sr. Holmes, em resulta difícil negar-li res, ja que ha ajudat la policia una o dues vegades en el passat, i Scotland Yard es troba en ____ (6) ____ amb vostè –va dir Lestrade–. Al mateix temps, ____ (7) ____ quedar-me amb el meu pres i he d'advertir-li que qualsevol cosa que diga pot ser aprofitada en contra seua.

No desitge cap altra cosa més –va contestar el nostre client–. El que demane és que escolten i reconeguen tota la veritat.

Lestrade va mirar el seu ____ (8) ____ i va dir:

Li donaré mitja hora.

He d'explicar primer –va dir McFarlane– que jo no sabia res del Sr. Jonas Oldacre. El seu nom m'era familiar perquè fa molts anys els meus pares van mantenir relacions amb ell, però les van trencar [...]. Tenia a la mà alguns fulls d'un bloc de notes plens de lletres escrites de pressa –ací els té– i els va ____ (9) ____ damunt de la meua taula.

–Ací està el meu testament –va dir–. Vull que vostè, Sr. McFarlane, l'hi done una forma legal adient. Seuré ací mentre l'enllesteix.”

Em vaig posar a copiar-lo, i vostés es poden imaginar la meua sorpresa quan vaig descobrir que, llevat d'algunes excepcions, em deixava tots els seus ____ (10) ____ a mi. Era un home ____ (11) ____, menut, paregut a un furó, amb les pestanyes blanques, i quan vaig alçar la vista per mirar-lo, em vaig trobar amb els seus ulls ____ (12) ____, de mirada aguda, clavats en mi amb una expressió divertida. Amb grans esforços podia creure el que veia en llegir les clàusules del testament; però ell em va explicar que era fadrí i quasi no tenia parents en vida, que havia conegut els meus pares en la seua ____ (13) ____, que sempre havia sentit dir que jo era un jove molt digne i estava segur que els seus diners estarien en bones mans. Com és natural, jo només vaig poder donar-li les gràcies. El testament va ser degudament acabat, signat i el meu secretari ____ (14) _____. Aquest paper de color blau i aquests altres fulls els són, com he explicat, els esborranys. Aleshores, el Sr. Jonas Oldacre em va comunicar que ____ (15) ____ un nombre de documents –contractes de ____ (16) ____ d'edificis, títols de propietat, hipoteques, accions i d'altres similars– que

calia que jo revisara i entenguera. Va dir que no estaria tranquil fins que l'afer estiguera finalitzat i em va demanar que anara a la seua casa de Norwood aquella nit, i que portara el testament, per deixar-ho tot en ordre.

“–Recorde, jove: ni una paraula sobre l'afer als seus pares fins que no estiga tot ____ (17) ____ –digué–. Els donarem una petita sorpresa.”

Va insistir molt sobre aquest punt, i em va fer prometre que ho compliria.

Pot imaginar-se, Sr. Holmes, que no estava d'humor per a negar-li res ____ (18) ____ em demanava. Era el meu benefactor i jo només volia satisfer tots els seus desitjos. Per tant, vaig enviar un telegrama a casa dient que tenia un ____ (19) ____ important entre mans i que m'era impossible dir ____ (20) ____ hora acabaria. El Sr. Oldacre m'havia dit que li agradaria sopar amb mi a les nou perquè no podia estar a casa abans d'aquella hora. Vaig tenir dificultats a trobar la casa i eren quasi les nou i mitja quan vaig arribar-hi. El vaig trobar.

–Un moment! –digué Holmes–. Qui va obrir la porta?

–Una dona de mitjana edat, que devia ser, supose, la seua majordoma.

–I va ser ella, m'imagine, qui va donar a conèixer el seu nom.

–Exactament –va contestar McFarlane.

–Per favor, continue.

Encerclau la resposta correcta de cada un dels 20 buits:

1	a) muscle	b) múscul	c) hombro
2	a) Li	b) L'	c) Lo
3	a) s'hi	b) se'n	c) es
4	a) l'hagueren	b) l'havéren	c) l'hagueran
5	a) aclarar	b) aclarir	c) esclaréixer
6	a) deute	b) debte	c) deuda
7	a) tinc que	b) he de	c) hi ha que
8	a) relonge	b) relløj	c) rellotge
9	a) colocar	b) col·locar	c) possar
10	a) bens	b) biens	c) béns
11	a) estrany	b) extrany	c) extrañ
12	a) grissos	b) grises	c) grisos
13	a) joventut	b) juventut	c) joventud
14	a) va donar testimoni	b) en va donar testimoni	c) en hi va donar testimoni
15	a) n'hi havia	b) havia	c) hi havia
16	a) renta	b) lloguer	c) alquiler
17	a) ressolt	b) resolgut	c) resolt
18	a) del que	b) de lo que	c) de lo qual
19	a) assumpte	b) assumpte	c) assunte
20	a) a quina	b) a què	c) en què